

Éljen a Román és Jugoszláv népek közös harca az imperializmus ellen, a tartós békéért, a népi demokráciáért!

Székelyudvarhely, IV. évfolyam 20 sz.

Vasárnap, 1947 december 7.

SZABADSÁG

A Magyar Népi Szövetség
udvarhelymegyei hetilapja

Megjelenik minden kedden reggel
Felelős szerkesztő: Imets János

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Székelyudvarhely, Kossuth Lajos utca 18 szám.

Churchill, Nagybritánia volt konzervatív miniszterelnöke, annak idején az angol képviselőházban kijelentette hogy Jugoszlávia kommunistáinak jutott osztályrészül az a megízstelő feladat, hogy elsőnek kezdjék meg a harcot a hódítók ellen.

A hős jugoszláv nép, élén a jugoszláv Kommunista Párttal, nem törődve a szörnyű ellenfél számbeli és technikai fölényével, felvette a sokak előtt kilátástalannak látszott küzdelmet a fasiszta hódítók ellen és négy éven át a hazafias lelkesedésnek, az önfeláldozó áldozatkészségnek olyan csodálatos példáját nyújtotta, amelyhez foghatót keveset ismer a világtörténelem. Még az ellenfelek is kénytelenek voltak elismeréssel adózni ennek a hősi küzdelemnek.

Ennek a hősi szabadságharcnak középpontjában áll a félelmetes partizán harcok legendás vezére, hőse, Titó Broz József, ma a felszabadított Jugoszlávia miniszterelnöke, a legelőre haladottabb népi demokrácia, a Jugoszláv népi demokrácia megteremtője.

Jóllehet Titó marsall életrajza minden délszláv előtt ismeretes, mégis érdekes jelenség, hogy a Jugoszláviában lakó összes népek honfitársuknak tekintik őt.

A vajdaság parasztjai azt regélik, hogy Titó az ő vidékükön született, földműveléssel foglalkozott és csak felnőtt férfikorában távozott Horvátországba, ahol egy gyárban dolgozott. Macedonia pásztorai hegyi lakosnak tartják, a festők és a fametszők kucs mában ábrázolják egy nyáj közepette. Bosznia lakosai azt mondják, hogy Titó Szerajevó városa körüli községben született. Montenegró parasztjai azt hangoztatják, hogy nem születhetett máshol, mint a Fekete Hegyekben, a hegyi sasok hazájában. Dubrovnikban, a Dalmát tengerparton gyöngy halászok és bárkások arra esküsznek, hogy az ő régi városukban született Titó és kisgyerekek korában, halász bárkában járta be a lagunákat.

Ezek a naiv és legendás változatok mindennél jobban mutatják, hogy milyen óriási szeretettel és tekintéllyel övezi körül a Jugoszláv nép szeretett vezérének hősi alakját.

Titó-Broz József 1892 május 25 én született Horvátország Kumzovetz nevű kis falujában egyszerű paraszt szülőktől.

Titó-Broz József

A falusi elemi iskola elvégzése után Eszék városába megy, ahol a lakatos-ságot tanulja ki. 1910 ben a fénymunkások szakszervezetébe lépett be és Szlovénia, Csehország és Ausztria nagy üzemeiben dolgozik, ahol cselekvően vesz részt a helyi szakszervezeti életben.

Már ifju korában megmutatkoznak a fiatal horvát munkásban a későbbi hivatásos forradalmár bátor és harcos tulajdonságai. Az első világháború kitörésekor éppen katonai szolgálatát teljesíti, altiszti rangban, az Osztrák Magyar hadseregben.

1915 ben az Orosz fronton súlyosan megsebesül és fogságba esik. Így kerül összeköttetésbe orosz munkásokkal és parasztokkal, megtanul jól oroszul és

megszereti a nagy orosz népet.

A februári forradalom után Titó Szibériából Pétervárra menekült és itt bekapcsolódik az oroszországi munkásoktól hős küzdelmébe. 1917 júliusában ott van ő is a tüntetők között, az ideiglenes kormány őt is le akarja tartóztatni, de Titónak sikerül Szibériába menekülnie. Omszkban részt vesz a Bolsevikok által vezetett harcban, majd 1920-ban visszatér hazájába és belép a Jugoszláv Kommunista Pártba. A király csendőrei állandóan nyomában vannak, de sem az üldözések, sem az állandó fenyegetések nem tudják letéríteni választott utjáról. Igazi tömegvezér lesz. 1927 ben Titó a zágrábi Kommunista Párt titkára lesz.

A pártvezető

Egy évben kétszer is letartóztatják, de a börtönből is szervez és felhívásokat küld az elvtársaihoz. Harcol a munkás osztályban meghuzódó jobb oldali és a »baloldali« árulók ellen, akik egyaránt ártanak a munkásoktól ügyének, egységre hívja fel a munkás mozgalmakat, rámutatva a konkrét, forradalmi feladatokra.

1928 ban Titót újra letartóztatják. Az ítélet: 5 év börtönbüntetés. A perben Titó a vádlottak padját a vádló emelvényévé változtatja át. A vádlott vádol, vádolja a reakciós monarchikus rendszert, bátran jelenti ki, hogy ezt az ítéletet nem ismeri el, s az ő számára csak szeretett Kommunista Pártjának határozatai az irányadók. A perbeli magatartása csakhamar ismeretessé válik egész Jugoszláviában és neve a

Jugoszlávai munkások előtt a forradalmi határozottságnak és elszántságnak szimbolumává válik.

A börtönből eltöltött évek nem vesznek el hiábavalóan. Sokat olvas, műveli magát és a börtönből is vezeti és irányítja a munkás mozgalmat. 1934 ben a börtönből való kiszabadulása után a párt határozatának alapján rövid időre elhagyja Jugoszláviát.

Két év után Titó visszatér hazájába és azonnal munkához lát. Egy évvel később már a Jugoszlávai Kommunista Párt vezetője. Vezetése alatt a Párt gyorsan fejlődik, megtisztul az idegen elemektől és zászlója alá gyűjti a munkás osztály haladó elemeit és az ország forradalmi értelmiségét.

A hős hadvezér

Ennek a forradalmárnak sokoldalú tehetsége Jugoszlávia legnehezebb óráiban mutatkozik meg, amikor Jugoszláviát áruló reakciós vezetői, fasiszta generálisai eladják Hitlernek és Mussolininak.

Már 1940 ben különös előrelátással megszervez egy titkos katonai bizottságot a hódító fasiszták ellen. Ez a bizottság fegyvereket és municiót gyűjt és lassan lassan előkészíti a hódítók

elleni felkelést.

Az összes délszlávok harca, a Szovjet-Unió elleni támadás után meg is kezdődik. A szervezett partizán csapatok, Titó vezérére alatt átalakulnak előbb Felszabadító Népi Hadsereggé, melyek önkéntes partizánokból állnak, majd Jugoszlávia Felszabadító Népi Hadseregévé, mely vitézül harcol a fasiszta hódítók ellen, kiváltván a szabadságszerető népek csodálatát.

A nehéz napokban, amikor a szovjet nép egyedül verte vissza a fasiszta hadsereg nyomasztó támadását, Titó hadserege harcban szerzett fegyvereivel sokszor mezítláb és ruhátlanul, de hatalmas támadó szellemével, forradalmi fegyelmezettségével, több német és olasz hadosztályt kötött le, mint az álg felfegyverzett angol és amerikai hadsereg együttesen.

Titó hadserege állandóan támadásban volt, amely nemcsak visszaverni tudta az ellenség csapásait, hanem válaszolni tudott keményebb csapásokkal, amelyek mindig elérték a célt. Ebben a csodálatos támadó taktikában megmutatkozott Titó marsallnak magas hadvezetési művészete.

Lassan sokszinű legenda kezdett szövődni a hegyek harcosának, Titónak személye körül. Mesélték, hogy maga vezette csapatait a támadásra. Mesélték egy montenegrói partizánról, aki súlyosan megsebesülve esett össze a harcmezőn és maga a marsall mentette meg az ellenség karmai közül s amikor a megmászhatatlan hegyek között elfáradt harcosok már nem bírták hordani a töltényt s a fegyvert, Titó marsall átadta a lovát a sebesült partizánoknak, gyalog ment és szavai-val lelkesítette a fáradt harcosokat. Titó hadseregében hősiesen harcoltak együtt, mint testvérek, elfelejtve a multbeli villongásokat, szerbek és horvátok, bosnyákok és macedónok, különféle foglalkozású és különféle lakosai a sok nemzetiségű Jugoszláviának.

Éljen a Román-Jugoszláv barátság!

A bölcs államférfi

Titó Broz József nemcsak kiváló hadvezér, hanem bölcs államférfi, az új Jugoszlávia megteremtője, amely a délszlávok szoros barátságán és egy ségén épül fel.

Még folyt a háború az országban, amikor Jajcében — megkezdte működését a legfelsőbb törvényhozási szerv — az Antifasiszta Népitestület, amely megalakultnak jelentette ki a Jugoszláv Federatív Köztársaságot. Belpolitikai síkon ennek a köztársaságnak legfontosabb ténykedése, az összes együtt lakó népek jogegyenlőségének megteremtése volt. Külpolitikai síkon a legfontosabb ténykedése az a barátsági szerződés, amelyet 1945. áprilisában kötött nagy barátjával, a Szovjetunióval.

A múlt évben a nemzetközi reakció összefogott a fiatal Jugoszlávia ellen. Amerikai repülőgépek rendszeresen sértették meg a Jugoszláv állam légi terét, nem törődve a nemzetközi jog

szabályokkal. Titó marsall, aki egyik utazása alkalmával, maga is tanuja volt egy ilyen határsértésnek, elrendelte a légihaderőnek, vessen véget ennek a »légi sétálásnak«. A jugoszláv repülők leszállásra kényszerítették a »hívatlan vendégeket«. Ezen alkalomból tartott beszédében Titó marsall a következő csodálatos szavakat mondotta: »Mi egy új béke várakozásában élünk, mely méltó azok számára, akik a háborúban a legnagyobb áldozatokat hozták. Mi nem várunk egy bármilyen feltételek között megszerzett békét, mert mi azt drágán fizettük meg. Egy dinárt sem fogunk többet fizetni ezért a békéért, egy talpalatnyi földet sem fogunk átengedni abból, ami nekünk jog szerint jár. Semmit sem adunk abból, ami a miénk«. Ezeknek a nyugodt és határozott szavaknak nyomán, megszűntek a jugoszláviai határsértések.

A népi demokrácia építője

A háború idején egyszerű katonaruhában, a Felszabadító Néphadsereg tisztjei és katonái között lehetett látni a hős vezért. Középnagyságu, robusztos alaku, született katonai tartású, aki mindig mosolyogva járt katonái között, s akinek már egyszerű megjelenése határtalan szeretetet és lelkesedést váltott ki a katonákból.

A háború befejezése után, Bosznia hegyeiben a vasutépítésknél lehetett látni Titót, amint barátságosan elbeszélgetett az önkéntes munkásokkal, órákhosszat ellenőrizve a munkát, utasításokat adott a mérnököknek, technikusoknak és a munkavezetőknek.

A munkások között éppúgy megállta a helyét, mint amikor csillogó uniformisban megjelent a diplomáciai fogadtatásokon, s ha a munkások között a tudós mérnök benyomását keltette, a politikusok és diplomaták meggyőződhetek róla, hogy egy született diplomatával és államférfiival állanak szemben, mintha egész életében kora fiatalságától kezdve, csak diplomatákkal és államférfiakkal tárgyalt volna.

Egy alkalommal egy egész kis rövid beszédet tartott a lelkesült tömeg

előtt s a néhány percre szabott beszéd egy óráig tartott, alig tudott szóhoz jutni a nagy és meg-megújuló ünnepeltetés közepette.

Ha visszavonul kis villájába, könyvei, írásai és ujságjai közé, pihenni a fárasztó államügyek elintézése után, a mosolygó szemű és nyugodt tartású emberben kevesen ismernék fel a hősi harcok nagy vezérét, a legendák hőseit, a Jugoszláv népek bálványát, Titó marsallt.

Íróasztalán állandóan ott van legkedvesebb olvasmánya, Sztálin műve, a Szovjetunió Kommunista (Bolszeviki) Pártjának története, horvát nyelvre lefordítva.

A papírjegyzetek, a könyvben történt aláhuzások, mind azt mutatják, hogy ezt a könyvet nemcsak olvassa, hanem tanulmányozza is olvasója.

Mintha Jókai Mórnak, a csodálatos fantáziájú nagy mesemondónak »Egy játékos, aki nyere« című regénye hőséne — a dalmát forradalmárnak alakja elevenedne meg, amikor Titó Broz Józsefnek, a Jugoszláv nép nagy fiának, csodálatos, legendás és mégis minden betűjében igaz élettörténetét olvassuk.

Éljen a 11 éves Sztalini alkotmány!

Éljen Sztálin generalisszimusz a népek békéjének védelmezője!

Éljen SZTÁLIN generálisszimusz!

Budapestre érkezett

TITO TÁBORNAGY és a jugoszláv kormányküldöttség

Titó tábornagy, Jugoszlávia miniszterelnöke jugoszláv kormányküldöttség élén szombaton a magyar fővárosba érkezett, hogy viszonzza a magyar kormányküldöttség belgrádi látogatását. A magyar kormány ünnepélyes fogadtatást készített elő a jugoszláv kormányküldöttség és vezetője, Titó marsall tiszteletére.

Éljen Tito Marsall, a Jugoszláv népek nagy vezetője!

Éljen a délkeleteurópai népek őszinte barátsága!

Testvérek! Elvtársak!

Ezen a héten ünnepelték országunk a román-jugoszláv barátságot. 1939-ben a német fasizmus háborút kezdett, hogy más népeket megalázó módon, érdekeinek szolgálatába állítson. Ezen népek közül első volt Jugoszlávia. Azonban a nép részen volt, mert a Jugoszláv Kommunista Párt mélyen behatolt a néptömegek közé és követelte a nép jogait, képviselte a munkásság érdekeit, felvéve a harcot a munkásság örök ellenségeivel s vezette a parasztság megmozdulásait.

A jugoszláv nép négy éven át harcolt a rabló német horda ellen s annak ellenére, hogy a németek a technika legmodernebb fegyvereivel voltak felszerelve, mégis a csekélyszámú harci eszközökkel ellátott jugoszláv nép győzött, mert a nép legnagyobb része — férfiak és nők, öregek és fiatalok, kivették részüket a hősi küzdelemből. A jugoszláv nép tudta harcának célját, amelynek élén az igazi hadvezér, Tito állott.

A német fasizták minden áron el akarták pusztítani a partizán csapatokat és brigádokat. El akarták fojtani a nép felkelését. Azonban ez nekik nem sikerült, mert a népi hadsereg Titó vezetésével nem felülről lefelé volt erőszakosan megszervezve és nem a gyárak és fegyverszállítók fegyverezték őket fel.

S ebben a hősi harcban kovácsolódott acélkeménnyé az együtt lakó, szabadságravágyó, igazgyszerelő népek testvéri barátsága.

Titó marsall Jugoszláviája ma erejének tudatában és barátságának minden szeretetével nyújtja Románia népei felé kezét baráti kézfogásra.

Nekünk ugyanezzel a szeretettel, ugyanezzel a testvéri melegséggel kell viszonzozzuk ezt a baráti kézfogást.

Igy és csak így összefogva, közös erővel, közös hittel és akarattal tudjuk megvédeni népeink jogát, békéjét, jövőjét.

Éljen a Federatív Jugoszláv Népköztársaság!

Éljen Tito marsall!

Éljen Románia és Jugoszlávia népeinek barátsága!

MEGHIVÓ

A Magyar Népi Szövetség Udvarhelymegyei Szervezete f. hó 7-én, délelőtt 11 órakor a Royal-mozi termében nagygyűlést tart, melyen Imets János képviselő testvér kül- és belpolitikai, Deák István vm. ügyvezető-elnök a temesvári kongresszusról, Mülner Ernőné vm. nőfelelős a női és ifjúsági munkáról tart beszámolót.

A nagygyűlésre minden testvérünket szeretettel meghívja

a vezetőség.

Nyomatott a »Szabadság« könyvnyomdában Székelyudvarhelyt,